

CHÚA NHẬT LỄ LÁ

lễ trọng

Tin Mừng - kiệu lá Mt 21,1-11

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mát-thêu.

¹ Một ngày trước lễ Vượt Qua, Đức Giê-su và các môn đệ đến gần thành Giê-ru-sa-lem và tới làng Bết-pha-ghe, phía núi Ô-liu. Bấy giờ, Đức Giê-su sai hai môn đệ và ² bảo : “Các anh đi vào làng trước mặt kia, và sẽ thấy ngay một con lừa mẹ đang cột sẵn đó, có con lừa con bên cạnh. Các anh cởi dây ra và dắt về cho Thầy. ³ Nếu có ai nói gì với các anh, thì trả lời là Chúa cần đến chúng, Người sẽ gọi lại ngay.” ⁴ Sự việc đó xảy ra như thế để ứng nghiệm lời ngôn sứ : ⁵ Hãy bảo thiếu nữ Xi-on : Kìa Đức Vua của ngươi đang đến với ngươi, hiền hậu ngồi trên lưng lừa, lưng lừa con, là con của một con vật chở đồ.

⁶ Các môn đệ ra đi và làm theo lời Đức Giê-su đã truyền. ⁷ Các ông dắt lừa mẹ và lừa con về, trải áo choàng của mình trên lưng chúng, và Đức Giê-su cỡi lên. ⁸ Một đám người rất đông cũng lấy áo choàng trải xuống mặt đường, một số khác lại chặt nhánh chặt lá mà rải lên lối đi. ⁹ Dân chúng, người đi trước kẻ theo sau, reo hò vang dậy : Hoan hô Con vua Đa-vít ! Chúc tụng Đấng ngự đến nhân danh Đức Chúa ! Hoan hô trên các tầng trời.

¹⁰ Khi Đức Giê-su vào Giê-ru-sa-lem, cả thành náo động, và thiên hạ hỏi nhau : “Ông này là ai vậy ?” ¹¹ Dân chúng trả lời : “Ngôn sứ Giê-su, người Na-da-rét, xứ Ga-li-lê đây.”

Bài đọc 1 Is 50,4-7

Bài trích sách ngôn sứ I-sai-a.

⁴ Đức Chúa là Chúa Thượng đã cho tôi nói năng như một người môn đệ, để tôi biết lựa lời nâng đỡ ai rã rời kiệt sức. Sáng sáng Người đánh thức, Người đánh thức tôi để tôi lắng tai nghe như một người môn đệ.

⁵ Đức Chúa là Chúa Thượng đã mở tai tôi, còn tôi, tôi không cưỡng lại, cũng chẳng tháo lui.

⁶ Tôi đã đưa lưng cho người ta đánh đòn, gior má cho người ta giật râu.

Tôi đã không che mặt khi bị mắng nhiếc phỉ nhổ.

⁷ Có Đức Chúa là Chúa Thượng phù trợ tôi,

vì thế, tôi đã không hổ thẹn,

vì thế, tôi trơ mặt ra như đá.

Tôi biết mình sẽ không phải thẹn thùng.

Đáp ca Tv 21,7-9.17-18.19-20.23.24 (Đ. c.2a)

Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nữ lòng ruộng bỏ con sao ?

⁷Thân sâu bọ chứ người đâu phải,
con bị đời mắng chửi dễ duôi.⁸Thấy con ai cũng chê cười,
lắc đầu bĩu mỏ buông lời mỉa mai :⁹“Nó cậy Chúa, mặc Người cứu nó !
Người có thương, giải gỡ đi nào !”

Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nữ lòng ruộng bỏ con sao ?

¹⁷Cả bầy chó trong ngoài vây bủa,
chúng đâm con thủng cả chân tay,¹⁸xương con đếm được vắn dài,
chúng đưa cặp mắt cứ hoài ngó xem.

Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nữ lòng ruộng bỏ con sao ?

¹⁹Áo mặc ngoài chúng đem chia chác,
còn áo trong cũng bắt thăm luôn.²⁰Chúa là sức mạnh con nương,
cứu mau, lạy Chúa, xin đừng đứng xa.

Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nữ lòng ruộng bỏ con sao ?

²³Con nguyện sẽ loan truyền danh Chúa
cho anh em tất cả được hay,
và trong đại hội dân Ngài,
con xin dâng tiến một bài tán dương.

Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nữ lòng ruộng bỏ con sao ?

²⁴Hỡi những ai kính sợ Đức Chúa, hãy ca tụng Người đi !
Hỡi toàn thể giống nòi Gia-cóp, nào hãy tôn vinh Người !
Dòng dõi Ít-ra-en tất cả, nào một dạ khiếp oai !

Đ.Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nữ lòng ruộng bỏ con sao ?

Bài đọc 2 Pl 2,6-11

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Phi-líp-phê.

⁶Đức Giê-su Ki-tô
vốn dĩ là Thiên Chúa
mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì
địa vị ngang hàng với Thiên Chúa,
⁷nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang
mặc lấy thân nô lệ,
trở nên giống phàm nhân
sống như người trần thế.
⁸Người lại còn hạ mình,
vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết,
chết trên cây thập tự.
⁹Chính vì thế, Thiên Chúa đã siêu tôn Người
và tặng ban danh hiệu
trỗi vượt trên muôn ngàn danh hiệu.
¹⁰Như vậy, khi vừa nghe danh thánh Giê-su,
cả trên trời dưới đất
và trong nơi âm phủ,
muôn vật phải bái quỳ ;
¹¹và để tôn vinh Thiên Chúa Cha,
mọi loài phải mở miệng tuyên xưng rằng :
“Đức Giê-su Ki-tô là Chúa”.

Dấu ký hiệu viết tắt:

✠ : Đức Giê-su

nk : người kể

m : một người

dc : dân chúng

Tin Mừng Mt 26,14 – 27,66

✠Cuộc Thương Khó của Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Mát-thêu.

26¹⁴nk Khi ấy, một người trong Nhóm Mười Hai tên là Giu-đa Ít-ca-ri-ốt, đi gặp các thượng tế ¹⁵ mà nói : **m** “Tôi nộp ông Giê-su cho quý vị, thì quý vị muốn

cho tôi bao nhiêu.” **nk** Họ quyết định cho hắn ba mươi đồng bạc. ¹⁶ Từ lúc đó, hắn cố tìm dịp thuận tiện để nộp Đức Giê-su.

¹⁷**nk** Ngày thứ nhất trong tuần bánh không men, các môn đệ đến thưa với Đức Giê-su : **m** “Thầy muốn chúng con dọn cho Thầy ăn lễ Vượt Qua ở đâu ?” ¹⁸**nk** Người bảo : **✠** “Các anh đi vào thành, đến nhà một người kia và nói với ông ấy : Thầy nhắn : thời của Thầy đã gần tới, Thầy sẽ đến nhà ông để ăn mừng lễ Vượt Qua với các môn đệ của Thầy.” ¹⁹**nk** Các môn đệ làm y như Đức Giê-su đã truyền, và dọn tiệc Vượt Qua.

²⁰**nk** Chiều đến, Đức Giê-su vào bàn tiệc với mười hai môn đệ. ²¹ Đang bữa ăn, Người nói : **✠** “Thầy bảo thật anh em, một người trong anh em sẽ nộp Thầy.” ²²**nk** Các môn đệ buồn rầu quá sức, lần lượt hỏi Người : **m** “Thưa Ngài, chẳng lẽ con sao ?” ²³**nk** Người đáp : **✠** “Kể giờ tay chấm chung một đĩa với Thầy, đó là kẻ nộp Thầy. ²⁴ Đã hắn Con Người ra đi theo như lời đã chép về Người, nhưng khôn cho kẻ nào nộp Con Người : thà nó đừng sinh ra thì hơn !” ²⁵**nk** Giu-đa, kẻ nộp Người cũng hỏi : **m** “Ráp-bi, chẳng lẽ con sao ?” **nk** Người trả lời : **✠** “Chính anh nói đó !”

²⁶**nk** Cũng trong bữa ăn, Đức Giê-su cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, rồi bẻ ra, trao cho môn đệ và nói : **✠** “Anh em cầm lấy mà ăn, đây là mình Thầy.” ²⁷**nk** Rồi Người cầm lấy chén, dâng lời tạ ơn, trao cho môn đệ và nói : **✠** “Tất cả anh em hãy uống chén này, ²⁸ vì đây là máu Thầy, máu Giao Ước, đổ ra cho muôn người được tha tội. ²⁹ Thầy bảo cho anh em biết : từ nay, Thầy không còn uống thứ sản phẩm này của cây nho, cho đến ngày Thầy cùng anh em uống thứ rượu mới trong Nước của Cha Thầy.”

³⁰**nk** Hát thánh vịnh xong, Đức Giê-su và các môn đệ ra núi Ô-liu. ³¹ Bấy giờ Đức Giê-su nói với các ông : **✠** “Đêm nay tất cả anh em sẽ vấp ngã vì Thầy. Vì có lời đã chép : Ta sẽ đánh người chân chiên, và đàn chiên sẽ tan tác. ³² Nhưng sau khi trời dậy, Thầy sẽ đến Ga-li-lê trước anh em.” ³³**nk** Ông Phê-rô liền thưa : **m** “Dầu tất cả có vấp ngã vì Thầy đi nữa, thì con đây cũng chẳng bao giờ vấp ngã.” ³⁴**nk** Đức Giê-su bảo ông : **✠** “Thầy bảo thật anh : nội đêm nay, gà chưa kịp gáy, thì anh đã chối Thầy ba lần.” ³⁵**nk** Ông Phê-rô lại nói : **m** “Dầu có phải chết với Thầy, con cũng không chối Thầy.” **nk** Tất cả các môn đệ cũng đều nói như vậy.

³⁶**nk** Bấy giờ Đức Giê-su đi cùng với các ông đến một thửa đất gọi là Ghết-sê-ma-ni. Người nói với các môn đệ : **✠** “Anh em ngồi lại đây, Thầy đến đằng kia cầu nguyện.” ³⁷**nk** Rồi Người đưa ông Phê-rô và hai người con ông Dê-bê-đê đi theo. Người bắt đầu cảm thấy buồn rầu xao xuyến. ³⁸ Bấy giờ Người nói với các ông : **✠** “Tâm hồn Thầy buồn đến chết được. Anh em ở lại đây mà canh thức với Thầy.” ³⁹**nk** Người đi xa hơn một chút, sấp mặt xuống, cầu nguyện rằng : **✠** “Lạy Cha, nếu có thể được, xin cho con khỏi phải uống chén này. Tuy vậy, xin đừng theo ý con, mà xin theo ý Cha.” ⁴⁰**nk** Rồi Người đến chỗ các môn

đệ, thấy các ông đang ngủ, liền nói với ông Phê-rô : ✠ “Thế ra anh em không thể canh thức nổi với Thầy một giờ sao ? ⁴¹ Anh em hãy canh thức và cầu nguyện, để khỏi lâm vào cơn cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng say, nhưng thể xác lại yếu hèn.” ⁴²**nk** Người lại đi cầu nguyện lần thứ hai và nói : ✠ “Lạy Cha, nếu con cứ phải uống chén này mà không sao tránh khỏi, thì xin vâng ý Cha.” ⁴³**nk** Rồi Người lại đến, thấy các môn đệ vẫn đang ngủ, vì mắt họ nặng trĩu. ⁴⁴ Người để mặc các ông mà đi cầu nguyện lần thứ ba, nói lại cũng một lời đó. ⁴⁵ Bấy giờ Người đến chỗ các môn đệ và nói với các ông : ✠ “Lúc này mà còn ngủ, còn nghỉ sao ? Nay, đến giờ Con Người bị nộp vào tay những kẻ tội lỗi. ⁴⁶ Đứng dậy, ta đi nào ! Kia kẻ nộp Thầy đã tới !”

⁴⁷**nk** Người còn đang nói, thì Giu-đa, một người trong nhóm Mười Hai, đã đến. Cùng đi với hắn, có cả một đám người đông đảo mang gươm giáo gây gộc. Họ được các thượng tế và kỳ mục trong dân sai đến. ⁴⁸ Kẻ nộp Người đã cho họ một dấu hiệu, hắn dặn rằng : **m** “Tôi hôn ai thì chính là người đó. Các anh bắt lấy !” ⁴⁹**nk** Ngay lúc đó, Giu-đa tiến lại gần Đức Giê-su và nói : **m** “Ráp-bi, xin chào Thầy !”, **nk** rồi hôn Người. ⁵⁰ Đức Giê-su bảo hắn : ✠ “Này bạn, bạn đến đây làm gì thì cứ làm đi !” **nk** Bấy giờ họ tiến đến, tra tay bắt Đức Giê-su. ⁵¹ Một trong những kẻ theo Đức Giê-su liền vung tay tuốt gươm ra, chém phải tên đầy tớ của thượng tế, làm nó đứt tai. ⁵² Đức Giê-su bảo người ấy : ✠ “Hãy xỏ gươm vào vỏ, vì tất cả những ai cầm gươm sẽ chết vì gươm. ⁵³ Hay anh tưởng là Thầy không thể kêu cứu với Cha Thầy sao ? Người sẽ cấp ngay cho Thầy hơn mười hai đạo binh thiên thần ! ⁵⁴ Nhưng như thế, thì lời Kinh Thánh ứng nghiệm sao được ? Vì theo đó, mọi sự phải xảy ra như vậy.” ⁵⁵**nk** Vào giờ ấy Đức Giê-su nói với đám đông : ✠ “Tôi là một tên cướp hay sao, mà các ông đem gươm giáo gây gộc đến bắt ? Ngày ngày tôi vẫn ngồi giảng dạy ở Đền Thờ thì các ông không bắt. ⁵⁶ Nhưng tất cả sự việc này xảy ra là để ứng nghiệm những lời chép trong Sách Các Ngôn Sứ.” **nk** Bấy giờ các môn đệ bỏ Người mà chạy trốn hết.

⁵⁷**nk** Họ bắt Đức Giê-su, rồi điệu đến thượng tế Cai-pha. Các kinh sư và kỳ mục đã tề tựu sẵn đó. ⁵⁸ Ông Phê-rô theo Người xa xa, đến tận dinh thượng tế. Ông vào bên trong ngồi với bọn thuộc hạ, xem kết cuộc ra sao.

⁵⁹**nk** Còn các thượng tế và toàn thể Thượng Hội Đồng thì tìm chứng gian buộc tội Đức Giê-su để lên án tử hình. ⁶⁰ Nhưng họ tìm không ra, mặc dầu có nhiều kẻ đã đứng ra làm chứng gian. Sau cùng, có hai người bước ra, ⁶¹ khai rằng : **m** “Tên này đã nói : tôi có thể phá Đền Thờ Thiên Chúa, và nội trong ba ngày, sẽ xây cất lại.” ⁶²**nk** Bấy giờ vị thượng tế đứng lên hỏi Đức Giê-su : **m** “Ông không nói lại được một lời sao ? Máy người này tố cáo ông gì đó ?” ⁶³**nk** Nhưng Đức Giê-su vẫn làm thinh. Vị thượng tế nói với Người : **m** “Nhân danh Thiên Chúa hằng sống, tôi truyền cho ông phải nói cho chúng tôi biết : ông có phải là Đấng Ki-tô Con Thiên Chúa không ?” ⁶⁴**nk** Đức Giê-su trả lời : ✠ “Chính ngài vừa nói. Hơn nữa, tôi nói cho các ông hay : từ nay, các ông sẽ

thấy Con Người ngự bên hữu Đấng Toàn Năng và ngự giá mây trời mà đến.” ⁶⁵**nk** Bấy giờ vị thượng tế liền xé áo mình ra và nói : **m** “Hắn nói phạm thượng ! Chúng ta cần gì nhân chứng nữa ? Đây, quý vị vừa nghe hắn nói phạm đến Thiên Chúa, ⁶⁶ quý vị nghĩ sao ?” **nk** Họ liền đáp : **dc** “Hắn đáng chết !”

⁶⁷**nk** Rồi họ khắc nhổ vào mặt và đâm đánh Người. Có kẻ lại tát Người ⁶⁸ và nói : **m** “Ông Ki-tô ơi, hãy nói tiên tri cho chúng tôi nghe đi : ai đánh ông đó ?”

⁶⁹**nk** Lúc đó ông Phê-rô đang ngồi ngoài sân. Một người đầy tớ gái đến bên ông và nói : **m** “Cả bác nữa, bác cũng đã ở với ông Giê-su, người Ga-li-lê đó chứ gì ?” ⁷⁰**nk** Ông liền chối trước mặt mọi người mà nói : **m** “Tôi không biết cô nói gì !” ⁷¹**nk** Ông đi ra đến cổng, thì một người tớ gái khác thấy ông, liền nói với những người ở đó : **m** “Bác này cũng đã ở với ông Giê-su người Na-da-rét đây.” ⁷²**nk** Nhưng ông Phê-rô lại thề mà chối : **m** “Tôi không biết người ấy.” ⁷³**nk** Một lát sau, những người đứng đó xích lại gần ông Phê-rô mà nói : **m** “Đúng là bác cũng thuộc bọn họ. Cứ nghe giọng nói của bác là biết ngay.” ⁷⁴**nk** Bấy giờ ông Phê-rô liền thề độc mà quả quyết rằng : **m** “Tôi thề là không biết người ấy.” **nk** Ngay lúc đó, có tiếng gà gáy. ⁷⁵ Ông Phê-rô sực nhớ lời Đức Giê-su đã nói : “Gà chưa kịp gáy thì anh đã chối Thầy ba lần.” Ông ra ngoài, khóc lóc thảm thiết.

²⁷¹**nk** Trời vừa sáng, tất cả các thượng tế và kỳ mục trong dân cùng nhau bàn kế hại Đức Giê-su, để xử tử Người. ² Sau đó, họ cho trói Người lại và giải đi nộp cho tổng trấn Phi-la-tô.

³**nk** Bấy giờ, Giu-đa, kẻ đã nộp Người, thấy Người bị kết án thì hối hận. Hắn đem ba mươi đồng bạc trả lại cho các thượng tế và kỳ mục ⁴ mà nói : **m** “Tôi đã phạm tội nộp người vô tội, khiến Người phải chết oan.” **nk** Nhưng họ đáp : **m** “Can gì đến chúng tôi. Mặc kệ anh !” ⁵**nk** Giu-đa ném số bạc vào Đền Thờ và ra đi thất cổ. ⁶ Các thượng tế lượm lấy số bạc ấy mà nói : **m** “Không được phép bỏ vào quỹ Đền Thờ, vì đây là giá máu.” ⁷**nk** Sau khi bàn định với nhau, họ dùng tiền đó tậu “Thửa Ruộng Ông Thợ Gốm” để làm nơi chôn cất khách ngoại kiều. ⁸ Vì vậy mà thửa ruộng ấy gọi là “Ruộng Máu” cho đến ngày nay. ⁹ Thế là ứng nghiệm lời ngôn sứ Giê-rê-mi-a : “Họ đã lượm lấy ba mươi đồng bạc, tức là cái giá mà một số con cái Ít-ra-en đã đặt khi đánh giá Người. ¹⁰ Và họ lấy số bạc đó mà mua “Thửa Ruộng Ông Thợ Gốm”, theo những điều Đức Chúa đã truyền cho tôi.”

¹¹**nk** Đức Giê-su bị điệu ra trước mặt tổng trấn ; tổng trấn hỏi Người : **m** “Ông là vua dân Do-thái sao ?” **nk** Đức Giê-su trả lời : **✠** “Chính ngài nói đó.” ¹²**nk** Nhưng khi các thượng tế và kỳ mục tố Người, thì Người không trả lời một tiếng. ¹³ Bấy giờ ông Phi-la-tô hỏi Người : **m** “Ông không nghe bao nhiêu điều họ làm chứng chống lại ông đó sao ?” ¹⁴**nk** Nhưng Đức Giê-su không trả lời ông về một điều nào, khiến tổng trấn rất đổi ngạc nhiên.

¹⁵**nk** Vào mỗi dịp lễ lớn, tổng trấn có lệ phóng thích cho dân chúng một người tù, tùy ý họ muốn. ¹⁶ Mà khi ấy có một người tù khét tiếng, tên là Ba-ra-ba. ¹⁷ Vậy khi đám đông đã tụ họp lại, thì tổng trấn Phi-la-tô nói với họ : **m** “Các người muốn ta phóng thích ai cho các người đây ? Ba-ra-ba hay Giê-su, cũng gọi là Ki-tô ?” ¹⁸**nk** Bởi ông thừa biết chỉ vì ghen tị mà họ nộp Người.

¹⁹**nk** Lúc tổng trấn đang ngồi xử án, thì bà vợ sai người đến nói với ông : **m** “Ông đừng nhúng tay vào vụ xử người công chính này, vì hôm nay, tôi chiêm bao thấy mình phải khổ nhiều vì ông ấy.”

²⁰**nk** Nhưng các thượng tế và kỳ mục lại xúi đám đông đòi tha tên Ba-ra-ba mà giết Đức Giê-su. ²¹ Tổng trấn hỏi họ : **m** “Trong hai người này, các người muốn ta tha ai cho các người ?” **nk** Họ thưa : **dc** “Ba-ra-ba !” ²²**nk** Tổng trấn Phi-la-tô nói tiếp : **m** “Thế còn ông Giê-su, cũng gọi là Ki-tô, ta sẽ làm gì đây ?” **nk** Mọi người đồng thanh : **dc** “Đóng đinh nó vào thập giá !” ²³**nk** Tổng trấn lại nói : **m** “Thế ông ấy đã làm điều gì gian ác ?” **nk** Họ càng la to : **dc** “Đóng đinh nó vào thập giá !” ²⁴**nk** Tổng trấn Phi-la-tô thấy đã chẳng được ích gì mà còn thêm náo động, nên lấy nước rửa tay trước mặt đám đông mà nói : **m** “Ta vô can trong vụ đổ máu người này. Mặc các người liệu lấy !” ²⁵**nk** Toàn dân đáp lại : **dc** “Máu hắn cứ đổ xuống đầu chúng tôi và con cháu chúng tôi !” ²⁶**nk** Bấy giờ, tổng trấn phóng thích tên Ba-ra-ba cho họ, còn Đức Giê-su, thì ông truyền đánh đòn, rồi trao cho họ đóng đinh vào thập giá.

²⁷**nk** Bấy giờ lính của tổng trấn đem Đức Giê-su vào trong dinh, và tập trung cả cơ đội quanh Người. ²⁸ Chúng lột áo Người ra, khoác cho Người một tấm áo choàng đỏ, ²⁹ rồi kết một vòng gai làm vương miện đặt lên đầu Người, và trao vào tay mặt Người một cây sậy. Chúng quỳ gối trước mặt Người mà nhạo rằng : **dc** “Vạn tuế Đức Vua dân Do-thái !” ³⁰**nk** Rồi chúng khạc nhổ vào Người và lấy cây sậy mà đập vào đầu Người. ³¹ Chế giễu chán, chúng lột áo choàng ra, và cho Người mặc áo lại như trước, rồi điệu Người đi đóng đinh vào thập giá.

³²**nk** Đang đi ra, thì chúng gặp một người Ky-rê-nê, tên là Si-môn ; chúng bắt ông vác thập giá của Người. ³³ Khi đến nơi gọi là Gôn-gô-tha, nghĩa là Đồi Sọ, ³⁴ chúng cho Người uống rượu pha mật đắng, nhưng Người chỉ nếm một chút mà không chịu uống. ³⁵ Đóng đinh Người vào thập giá xong, chúng đem áo Người ra bắt thăm mà chia nhau. ³⁶ Rồi chúng ngồi đó mà canh giữ Người.

³⁷**nk** Phía trên đầu Người, chúng đặt bản án xử tội viết rằng : “Người này là Giê-su, vua dân Do-thái.” ³⁸ Cùng bị đóng đinh với Người có hai tên cướp, một tên bên phải, một tên bên trái.

³⁹**nk** Kể qua người lại đều nhục mọ Người, vừa lắc đầu ⁴⁰ vừa nói : **m** “Mi là kẻ phá được Đền Thờ, và nội trong ba ngày xây lại được, hãy cứu lấy mình đi ! Nếu mi là Con Thiên Chúa, thì xuống khỏi thập giá xem nào !” ⁴¹**nk** Các thượng tế, kinh sư và kỳ mục cũng chế giễu Người mà nói : ⁴²**m** “Hắn cứ được thiên hạ, mà chẳng cứu nổi mình. Hắn là Vua Ít-ra-en ! Hắn cứ xuống khỏi thập giá

ngay bây giờ đi, chúng ta tin hẳn liền ! ⁴³ Hẳn cậy vào Thiên Chúa, thì bây giờ Người cứu hẳn đi, nếu quả thật Người thương hẳn ! Vì hẳn đã nói : “Ta là Con Thiên Chúa !” ⁴⁴**nk** Cả những tên cướp cùng bị đóng đinh với Người cũng sỉ vả Người như thế.

⁴⁵**nk** Từ giờ thứ sáu, bóng tối bao phủ cả mặt đất, mãi đến giờ thứ chín. ⁴⁶ Vào giờ thứ chín, Đức Giê-su kêu lớn tiếng : ✠ “Ê-li, Ê-li, lê-ma xa-bác-tha-ni”, **nk** nghĩa là ✠ “Lạy Thiên Chúa, lạy Thiên Chúa của con, sao Ngài bỏ rơi con ?” ⁴⁷**nk** Nghe vậy, một vài người đứng đó liền nói : **m** “Hẳn ta gọi ông Ê-li-a !” ⁴⁸**nk** Lập tức, một người trong bọn chạy đi lấy miếng bọt biển, thấm đầy giấm, buộc vào đầu cây sậy và đưa lên cho Người uống. ⁴⁹ Còn những người khác lại bảo : **m** “Khoan đã, để xem ông Ê-li-a có đến cứu hẳn không !” ⁵⁰**nk** Đức Giê-su lại kêu một tiếng lớn, rồi trút linh hồn.

(quỳ gối thỉnh lặng trong giây lát)

⁵¹**nk** Ngay lúc đó, bức màn trướng trong Đền Thờ xé ra làm hai từ trên xuống dưới. Đất rung, đá vỡ. ⁵² Mồ mả bật tung, và xác của nhiều vị thánh đã an nghỉ được trỗi dậy. ⁵³ Sau khi Chúa trỗi dậy, các ngài ra khỏi mồ, vào thành thánh, và hiện ra với nhiều người. ⁵⁴ Thấy động đất và các sự việc xảy ra, viên đại đội trưởng và những người cùng ông canh giữ Đức Giê-su đều rất đổi sợ hãi và nói : **m** “Quả thật ông này là Con Thiên Chúa.”

⁵⁵**nk** Ở đó, cũng có nhiều người phụ nữ đứng nhìn từ đằng xa. Các bà này đã theo Đức Giê-su từ Ga-li-lê để giúp đỡ Người. ⁵⁶ Trong số đó, có bà Ma-ri-a Mác-đa-la, bà Ma-ri-a mẹ các ông Gia-cô-bê và Giô-xép, và bà mẹ các con ông Ê-dê-bê.

⁵⁷**nk** Chiều đến, có một người giàu sang tới. Ông này là người thành A-ri-ma-thê, tên là Giô-xép, và cũng là môn đệ Đức Giê-su. ⁵⁸ Ông đến gặp ông Phi-la-tô để xin thi hài Đức Giê-su. Bấy giờ tổng trấn Phi-la-tô ra lệnh trao trả thi hài cho ông. ⁵⁹ Khi đã nhận thi hài, ông Giô-xép lấy tấm vải gai sạch mà liệm, ⁶⁰ và đặt vào ngôi mộ mới, đã đục sẵn trong núi đá, dành cho ông. Ông lăn tảng đá to lấp cửa mộ, rồi ra về. ⁶¹ Còn bà Ma-ri-a Mác-đa-la và một bà khác cũng tên là Ma-ri-a ở lại đó, quay mặt vào mộ.

⁶²**nk** Hôm sau, tức là khi ngày áp lễ đã qua, các thượng tế và những người Pha-ri-sêu kéo nhau đến ông Phi-la-tô, ⁶³ và nói : **m** “Thưa ngài, chúng tôi nhớ tên bịp bợm ấy khi còn sống có nói : “Sau ba ngày, Ta sẽ trỗi dậy.” ⁶⁴ Vậy xin quan lớn truyền canh mộ kỹ càng cho đến ngày thứ ba, kéo môn đệ hẳn đến lấy trộm xác rồi phao trong dân là hẳn đã từ cõi chết trỗi dậy. Và như thế, chuyện bịp cuối cùng này sẽ còn tệ hại hơn chuyện trước.” ⁶⁵**nk** Ông Phi-la-tô bảo họ : **m** “Thì có sẵn lính đó, các người hãy đi mà canh giữ theo cách các người biết !” ⁶⁶**nk** Thế là họ ra đi canh giữ mộ, niêm phong tảng đá và cắt lính canh mộ.

Palm Sunday of the Lord's Passion

At The Procession With Palms - Gospel 35 YEAR AMT 21:1-11

When Jesus and the disciples drew near Jerusalem
and came to Bethphage on the Mount of Olives,
Jesus sent two disciples, saying to them,
“Go into the village opposite you,
and immediately you will find an ass tethered,
and a colt with her.
Untie them and bring them here to me.
And if anyone should say anything to you, reply,
‘The master has need of them.’
Then he will send them at once.”
This happened so that what had been spoken through the prophet
might be fulfilled:
Say to daughter Zion,
“Behold, your king comes to you,
meek and riding on an ass,
and on a colt, the foal of a beast of burden.”
The disciples went and did as Jesus had ordered them.
They brought the ass and the colt and laid their cloaks over them,
and he sat upon them.
The very large crowd spread their cloaks on the road,
while others cut branches from the trees
and strewed them on the road.
The crowds preceding him and those following
kept crying out and saying:
“Hosanna to the Son of David;
blessed is the he who comes in the name of the Lord;
hosanna in the highest.”
And when he entered Jerusalem
the whole city was shaken and asked, “Who is this?”
And the crowds replied,
“This is Jesus the prophet, from Nazareth in Galilee.”

At The Mass

Reading 1: IS 50:4-7

The Lord GOD has given me
a well-trained tongue,
that I might know how to speak to the weary
a word that will rouse them.
Morning after morning
he opens my ear that I may hear;
and I have not rebelled,
have not turned back.
I gave my back to those who beat me,
my cheeks to those who plucked my beard;
my face I did not shield
from buffets and spitting.

The Lord GOD is my help,
therefore I am not disgraced;
I have set my face like flint,
knowing that I shall not be put to shame.

Reading 2: PHIL 2:6-11

Christ Jesus, though he was in the form of God,
did not regard equality with God
something to be grasped.
Rather, he emptied himself,
taking the form of a slave,
coming in human likeness;
and found human in appearance,
he humbled himself,
becoming obedient to the point of death,
even death on a cross.
Because of this, God greatly exalted him
and bestowed on him the name
which is above every name,
that at the name of Jesus
every knee should bend,

of those in heaven and on earth and under the earth,
and every tongue confess that
Jesus Christ is Lord,
to the glory of God the Father.

Gospel **MT 26:14—27:66**

One of the Twelve, who was called Judas Iscariot,
went to the chief priests and said,
“What are you willing to give me
if I hand him over to you?”
They paid him thirty pieces of silver,
and from that time on he looked for an opportunity
to hand him over.

On the first day of the Feast of Unleavened Bread,
the disciples approached Jesus and said,
“Where do you want us to prepare
for you to eat the Passover?”
He said,
“Go into the city to a certain man and tell him,
‘The teacher says, “My appointed time draws near;
in your house I shall celebrate the Passover with my disciples.”’”
The disciples then did as Jesus had ordered,
and prepared the Passover.

When it was evening,
he reclined at table with the Twelve.
And while they were eating, he said,
“Amen, I say to you, one of you will betray me.”
Deeply distressed at this,
they began to say to him one after another,
“Surely it is not I, Lord?”
He said in reply,
“He who has dipped his hand into the dish with me
is the one who will betray me.
The Son of Man indeed goes, as it is written of him,
but woe to that man by whom the Son of Man is betrayed.
It would be better for that man if he had never been born.”
Then Judas, his betrayer, said in reply,

“Surely it is not I, Rabbi?”
He answered, “You have said so.”

While they were eating,
Jesus took bread, said the blessing,
broke it, and giving it to his disciples said,
“Take and eat; this is my body.”
Then he took a cup, gave thanks, and gave it to them, saying,
“Drink from it, all of you,
for this is my blood of the covenant,
which will be shed on behalf of many
for the forgiveness of sins.
I tell you, from now on I shall not drink this fruit of the vine
until the day when I drink it with you new
in the kingdom of my Father.”
Then, after singing a hymn,
they went out to the Mount of Olives.

Then Jesus said to them,
“This night all of you will have your faith in me shaken,
for it is written:
*I will strike the shepherd,
and the sheep of the flock will be dispersed;*
but after I have been raised up,
I shall go before you to Galilee.”
Peter said to him in reply,
“Though all may have their faith in you shaken,
mine will never be.”
Jesus said to him,
“Amen, I say to you,
this very night before the cock crows,
you will deny me three times.”
Peter said to him,
“Even though I should have to die with you,
I will not deny you.”
And all the disciples spoke likewise.

Then Jesus came with them to a place called Gethsemane,
and he said to his disciples,
“Sit here while I go over there and pray.”

He took along Peter and the two sons of Zebedee,
and began to feel sorrow and distress.
Then he said to them,
“My soul is sorrowful even to death.
Remain here and keep watch with me.”
He advanced a little and fell prostrate in prayer, saying,
“My Father, if it is possible,
let this cup pass from me;
yet, not as I will, but as you will.”
When he returned to his disciples he found them asleep.
He said to Peter,
“So you could not keep watch with me for one hour?
Watch and pray that you may not undergo the test.
The spirit is willing, but the flesh is weak.”
Withdrawing a second time, he prayed again,
“My Father, if it is not possible that this cup pass
without my drinking it, your will be done!”
Then he returned once more and found them asleep,
for they could not keep their eyes open.
He left them and withdrew again and prayed a third time,
saying the same thing again.
Then he returned to his disciples and said to them,
“Are you still sleeping and taking your rest?
Behold, the hour is at hand
when the Son of Man is to be handed over to sinners.
Get up, let us go.
Look, my betrayer is at hand.”

While he was still speaking,
Judas, one of the Twelve, arrived,
accompanied by a large crowd, with swords and clubs,
who had come from the chief priests and the elders
of the people.
His betrayer had arranged a sign with them, saying,
“The man I shall kiss is the one; arrest him.”
Immediately he went over to Jesus and said,
“Hail, Rabbi!” and he kissed him.
Jesus answered him,
“Friend, do what you have come for.”
Then stepping forward they laid hands on Jesus and arrested him.

And behold, one of those who accompanied Jesus
put his hand to his sword, drew it,
and struck the high priest's servant, cutting off his ear.
Then Jesus said to him,
"Put your sword back into its sheath,
for all who take the sword will perish by the sword.
Do you think that I cannot call upon my Father
and he will not provide me at this moment
with more than twelve legions of angels?
But then how would the Scriptures be fulfilled
which say that it must come to pass in this way?"
At that hour Jesus said to the crowds,
"Have you come out as against a robber,
with swords and clubs to seize me?
Day after day I sat teaching in the temple area,
yet you did not arrest me.
But all this has come to pass
that the writings of the prophets may be fulfilled."
Then all the disciples left him and fled.

Those who had arrested Jesus led him away
to Caiaphas the high priest,
where the scribes and the elders were assembled.
Peter was following him at a distance
as far as the high priest's courtyard,
and going inside he sat down with the servants
to see the outcome.
The chief priests and the entire Sanhedrin
kept trying to obtain false testimony against Jesus
in order to put him to death,
but they found none,
though many false witnesses came forward.
Finally two came forward who stated,
"This man said, 'I can destroy the temple of God
and within three days rebuild it.'"
The high priest rose and addressed him,
"Have you no answer?
What are these men testifying against you?"
But Jesus was silent.
Then the high priest said to him,

“I order you to tell us under oath before the living God whether you are the Christ, the Son of God.”

Jesus said to him in reply,

“You have said so.

But I tell you:

From now on you will see ‘the Son of Man seated at the right hand of the Power’

and ‘coming on the clouds of heaven.’”

Then the high priest tore his robes and said,

“He has blasphemed!

What further need have we of witnesses?

You have now heard the blasphemy;

what is your opinion?”

They said in reply,

“He deserves to die!”

Then they spat in his face and struck him,

while some slapped him, saying,

“Prophecy for us, Christ: who is it that struck you?”

Now Peter was sitting outside in the courtyard.

One of the maids came over to him and said,

“You too were with Jesus the Galilean.”

But he denied it in front of everyone, saying,

“I do not know what you are talking about!”

As he went out to the gate, another girl saw him

and said to those who were there,

“This man was with Jesus the Nazorean.”

Again he denied it with an oath,

“I do not know the man!”

A little later the bystanders came over and said to Peter,

“Surely you too are one of them;

even your speech gives you away.”

At that he began to curse and to swear,

“I do not know the man.”

And immediately a cock crowed.

Then Peter remembered the word that Jesus had spoken:

“Before the cock crows you will deny me three times.”

He went out and began to weep bitterly.

When it was morning,

all the chief priests and the elders of the people

took counsel against Jesus to put him to death.
They bound him, led him away,
and handed him over to Pilate, the governor.

Then Judas, his betrayer, seeing that Jesus had been condemned,
deeply regretted what he had done.

He returned the thirty pieces of silver
to the chief priests and elders, saying,
“I have sinned in betraying innocent blood.”

They said,

“What is that to us?

Look to it yourself.”

Flinging the money into the temple,
he departed and went off and hanged himself.

The chief priests gathered up the money, but said,
“It is not lawful to deposit this in the temple treasury,
for it is the price of blood.”

After consultation, they used it to buy the potter’s field
as a burial place for foreigners.

That is why that field even today is called the Field of Blood.

Then was fulfilled what had been said through Jeremiah
the prophet,

*And they took the thirty pieces of silver,
the value of a man with a price on his head,
a price set by some of the Israelites,
and they paid it out for the potter’s field
just as the Lord had commanded me.*

Now Jesus stood before the governor, and he questioned him,

“Are you the king of the Jews?”

Jesus said, “You say so.”

And when he was accused by the chief priests and elders,
he made no answer.

Then Pilate said to him,

“Do you not hear how many things they are testifying against you?”

But he did not answer him one word,
so that the governor was greatly amazed.

Now on the occasion of the feast
the governor was accustomed to release to the crowd

one prisoner whom they wished.
And at that time they had a notorious prisoner called Barabbas.
So when they had assembled, Pilate said to them,
“Which one do you want me to release to you,
Barabbas, or Jesus called Christ?”
For he knew that it was out of envy
that they had handed him over.
While he was still seated on the bench,
his wife sent him a message,
“Have nothing to do with that righteous man.
I suffered much in a dream today because of him.”
The chief priests and the elders persuaded the crowds
to ask for Barabbas but to destroy Jesus.
The governor said to them in reply,
“Which of the two do you want me to release to you?”
They answered, “Barabbas!”
Pilate said to them,
“Then what shall I do with Jesus called Christ?”
They all said,
“Let him be crucified!”
But he said,
“Why? What evil has he done?”
They only shouted the louder,
“Let him be crucified!”
When Pilate saw that he was not succeeding at all,
but that a riot was breaking out instead,
he took water and washed his hands in the sight of the crowd,
saying, “I am innocent of this man’s blood.
Look to it yourselves.”
And the whole people said in reply,
“His blood be upon us and upon our children.”
Then he released Barabbas to them,
but after he had Jesus scourged,
he handed him over to be crucified.

Then the soldiers of the governor took Jesus inside the praetorium
and gathered the whole cohort around him.
They stripped off his clothes
and threw a scarlet military cloak about him.
Weaving a crown out of thorns, they placed it on his head,

and a reed in his right hand.
And kneeling before him, they mocked him, saying,
“Hail, King of the Jews!”
They spat upon him and took the reed
and kept striking him on the head.
And when they had mocked him,
they stripped him of the cloak,
dressed him in his own clothes,
and led him off to crucify him.

As they were going out, they met a Cyrenian named Simon;
this man they pressed into service
to carry his cross.

And when they came to a place called Golgotha
—which means Place of the Skull —,
they gave Jesus wine to drink mixed with gall.
But when he had tasted it, he refused to drink.
After they had crucified him,
they divided his garments by casting lots;
then they sat down and kept watch over him there.
And they placed over his head the written charge against him:
This is Jesus, the King of the Jews.
Two revolutionaries were crucified with him,
one on his right and the other on his left.
Those passing by reviled him, shaking their heads and saying,
“You who would destroy the temple and rebuild it in three days,
save yourself, if you are the Son of God,
and come down from the cross!”
Likewise the chief priests with the scribes and elders mocked him and said,
“He saved others; he cannot save himself.
So he is the king of Israel!
Let him come down from the cross now,
and we will believe in him.
He trusted in God;
let him deliver him now if he wants him.
For he said, ‘I am the Son of God.’”
The revolutionaries who were crucified with him
also kept abusing him in the same way.

From noon onward, darkness came over the whole land
until three in the afternoon.
And about three o'clock Jesus cried out in a loud voice,
"Eli, Eli, lema sabachthani?"
which means, "My God, my God, why have you forsaken me?"
Some of the bystanders who heard it said,
"This one is calling for Elijah."
Immediately one of them ran to get a sponge;
he soaked it in wine, and putting it on a reed,
gave it to him to drink.
But the rest said,
"Wait, let us see if Elijah comes to save him."
But Jesus cried out again in a loud voice,
and gave up his spirit.

And behold, the veil of the sanctuary
was torn in two from top to bottom.
The earth quaked, rocks were split, tombs were opened,
and the bodies of many saints who had fallen asleep were raised.
And coming forth from their tombs after his resurrection,
they entered the holy city and appeared to many.
The centurion and the men with him who were keeping watch over Jesus
feared greatly when they saw the earthquake
and all that was happening, and they said,
"A Truly, this was the Son of God!"
There were many women there, looking on from a distance,
who had followed Jesus from Galilee, ministering to him.
Among them were Mary Magdalene and Mary the mother of James and Joseph,
and the mother of the sons of Zebedee.

When it was evening,
there came a rich man from Arimathea named Joseph,
who was himself a disciple of Jesus.
He went to Pilate and asked for the body of Jesus;
then Pilate ordered it to be handed over.
Taking the body, Joseph wrapped it in clean linen
and laid it in his new tomb that he had hewn in the rock.
Then he rolled a huge stone across the entrance to the tomb
and departed.

But Mary Magdalene and the other Mary
remained sitting there, facing the tomb.

The next day, the one following the day of preparation,
the chief priests and the Pharisees
gathered before Pilate and said,
“Sir, we remember that this impostor while still alive said,
‘After three days I will be raised up.’
Give orders, then, that the grave be secured until the third day,
lest his disciples come and steal him and say to the people,
‘He has been raised from the dead.’
This last imposture would be worse than the first.”
Pilate said to them,
“The guard is yours;
go, secure it as best you can.”
So they went and secured the tomb
by fixing a seal to the stone and setting the guard.